

på den danske ulandsbistand, som desværre i nogle tilfælde er meget skandaleombrust. Der er mange eksempler på, at ulandsbistanden ikke ender i de rigtige hænder, og derfor synes vi, at man skal målrette ulandsbistanden meget bedre og meget mere, end man har gjort indtil nu.

Vi ønsker eksempelvis, at der ikke gives ulandsbistand til lande, der i den grad, som det sker i dag, fører krig, undertrykker deres egne befolkninger og ikke har demokrati, osv. osv. Vi skal være meget, meget klare i vore krav til de lande, der skal gives ulandsbistand til, men så vil vi til gengæld også gerne være med til at give noget ulandsbistand. Vi betragter nemlig den bistand, der gives i dag, som et vigtigt led i bekæmpelsen af nogle af de problemer, der er i ulandene, og som efterfølgende kan gå videre i systemet og videre rundt i verden, bl.a. til Danmark.

Det er afgørende, at Danmark også giver bistand til nogle af de lande, som eksempelvis producerer flygtninge, så vi kan inddæmme nogle af de flygtningekatastrofer, der bl.a. kan medføre, at der kommer mange flygtninge til Danmark. Det er der mange eksempler på, og her kunne vi målrette vores bistand meget kraftigt.

Et af de konkrete eksempler, som vi har diskuteret meget, er spørgsmålet om Ghana, hvor det viser sig, at dansk bistand bl.a. er gået til at uddanne læger, hvorefter der sker det, at 80 pct. af dem emigrerer til udlandet, de fleste til USA. Det er jo dybest set en barok situation, at den bistand, der bl.a. skulle gå til at uddanne befolkningen lokalt, i virkeligheden går til at sikre kvalificeret arbejdskraft til omverdenen, eksempelvis til USA og Danmark. Det er også barokt, at regeringen ved næsten enhver lejlighed – det gælder også udviklingsministeren – benytter lejligheden til at sige, at Danmark har behov for yderligere megen kvalificeret arbejdskraft fra udlandet, når konsekvensen er, at man suger den arbejdskraft, ulandene har brug for i deres egne systemer for at løse deres egne problemer. Der er en mærkelig inkonsistens i den politik, regeringen fører.

Så har vi lagt mærke til, at CD's ordfører, hr. Ebbe Kalnæs, kom med et par betragtninger om situationen efter et folketingsvalg, hvor der muligvis kommer et borgerligt flertal. Det håber vi i Dansk Folkeparti, men vi må også sige, at vi synes, det er lidt tidligt at melde ud, at her er der et utrolig afgørende spørgsmål for CD, måske endda et så afgørende spørgsmål, at man vil

kræve nogle sætninger i regeringsgrundlaget om det. Det bliver måske svært at få CD med i et ikkesocialistisk flertal efter næste valg, hvis det er sådan, at man kommer med krav på dette område, for vi må jo nok regne med, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti helt klart har den opfattelse, at man godt kan finde nogle penge på statsbudgettet og ulandsbistanden. Det vil CD åbenbart ikke være med til, men så kan vi jo håbe, at vælgerne vil tilrettelægge Folketingets flertal sådan, at CD slet ikke er med på vognen, slet ikke er i Folketinget eller i hvert fald ikke er afgørende for, om der kan komme en borgerlig regering.

Så kan jeg sige, at jeg er helt enig med hr. Thorkild B. Fransgaard i, at det er meget godt, at vi diskuterer en ulandsbistand på det nuværende meget høje niveau med de tekniske opjusteringer, der er foretaget gennem de seneste år. Det er også meget godt, at man diskuterer fra regeringens og ministerens side, om vi skal have ulandsbistanden op på et endnu højere niveau, men samtidig ser man ikke ret meget på, hvordan det egentlig går her i Danmark. Vi har hjemløse i Danmark, vi har ældre, der ikke får den hjælp, den pleje og de plejehjemspladser, de har brug for, og det er jo ikke særlig heldigt, at man i den grad vægter udlandet højere end de problemer, vi har herhjemme i Danmark. Her er vi enige med hr. Thorkild B. Fransgaard.

Jeg skal afslutningsvis sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte de to fremsatte vedtagelsesforslag. Først og fremmest på grund af, at vi ikke går ind for den høje ulandsbistand, der er i dag, kan vi ikke støtte hverken SF's eller regeringens forslag til vedtagelse, og der er også nogle pinde i SF's, som vi slet ikke kan støtte, men det vil jeg ikke komme nærmere ind på her. Udgangspunktet er altså nej til de to vedtagelsesforslag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu fire korte bemærkninger, og det er først hr. Ebbe Kalnæs og derefter fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er jo, ligesom det plejer at være.

Jeg har før sagt, at jeg synes, at pæn indpakning er Dansk Folkeparti god til, og Dansk Folkeparti peger på et problem, som jeg synes er meget interessant. Det kunne næsten lyde, som jeg plejer at sige, at hvis ikke udvikling og vel-